

Dansehallerne ser rødt

Der er moderne dans i det røde felt for store og små. Det bliver både forførende, gribende og humoristisk. Men også lidt lukket om sig selv

10. oktober 2013

Af **Gudrun Hagen**

To dobbeltforestillinger i Dansehallerne på Carlsberg byder på moderne dans til både efterårsferiebørn og deres forældre.

Til de voksne er den anerkendte mesterkoreograf Örjan Andersson hentet ind til efterårets store satsning. Han har oprindeligt koreograferet *32 variations og RØD* til henholdsvis Göteborg-balletten (2011) og Nederlands Dans Theater (2001), og nu er det hele Dansk Danseteaters ensemble, der prøver kræfter med svenskerens trin.

Vi begyndte i den muntre afdeling med *32 variations*, som er blevet udviklet betragteligt med de moderne dansere. Næsten krukken indledes der med rislende stilhed og slowmotion, men det varer ikke længe, før det akavede, komiske og ubehjælpssomme sættes op over for dansernes organiske, flydende flow. Alt imens masserer Tanja Zapolski tangenterne og styrer stemningen fra sit flygel bagest på scenen. Det er bl.a. Beethovens klaversonate, der også lægger navn til forestillingen, som kompetent ruller ind over os live, og var det ikke for dansen, havde undertegnede lykkeligt lukket øjnene og nydt den del alene.

En række kernebevægelser gentages stykket igennem. Danser Emily Nicolaovs introduktion til forestillingen illustrerede meget fornemt, hvordan Örjan har taget udgangspunkt i helt enkle udfordringer og situationer for derpå at lade kompagniet arbejde med det givne billede. En kvinde i en stram nederdel, der skal bøje sig ned for at slukke en cigaret eksempelvis. Hvordan ser det ud, når hun kun kan bevæge læggene, og lårene er limet sammen? Ganske humoristisk, graciøst og opfindsomt, når det er Dansk Danseteaters ensemble, der kropsligt fabulerer over scenariet.

Ligeledes får andre små detaljer smilet frem, som når danserne falder mod hinanden som dominobrikker eller vælter rundt med barnlige vingesus og propelarme. Nok er vi i en vis forstand i elitært land her, men der er mere end et par grader op til det højpandede.

Rasende RØD

Over for denne finurlige elasticitet og leg med kontraster er *RØD* langt mere klassisk i opbygningen med sin hvirvelvind af bevægelser og strygere. Forestillingen lever i rigt

mål op til navnet via en hidsig stemning af blodig alvor, liv og død i form af stresset, næsten hysterisk, fremdrift, og også helt konkret gennem sin blodrøde baggrund, en lysende, rødglødende firkant på gulvet og forskellige røde nuancer i kostumerne. Shostakovich musik, angiveligt skrevet til ofrene for fascisme og krig, er dragende, intens og foruroligende. Det er et fremragende partitur, der kræver sit af danserne, ikke mindst i de svævende momenter. Der er fart over feltet. Det er dynamisk og gribende. Skuldrene går én vej, hofterne vrides en anden. Det asynkrone er i fokus midt i de fælles bevægelser, hvor én og så én til pludselig bryder af og danser imod strømmen. Det er ikke til at få hold på.

Udtrykket er uhomogent og splittet. Hele følelsesregistret er i spil. Selv dansekorpsset favner variationen med forskellige kropstyper, der flot understøtter det fragmenterede udtryk.

Musikaliteten i koreografien forfører i begge stykker, men samtidig fremstår de to forestillinger også nemt temmelig lukkede om sig selv. Den moderne dans koncentrerer sig langt mere om billedlogik end eksempelvis ballettens krav til takt og form, og man kan let søge forgæves efter klare fikspunkter og overordnet sammenhæng i dette morads af leg med formerne. Opmærksomheden fænges således uden problemer, lidt mere udfordrende bliver det i forhold til fastholdelsen af samme. Men når man zoomer lidt ud, har man dog stadig musikken i ørene.

Dans til de mindste

Anderledes inviterende bliver de mindste taget i hånden under *Ud i det blå* og *Den røde ballon* med Christianhavns Balletskole på scenen. I førstnævnte spiller Anna Elbæk rammefortællingens charmerende lille pige, der med et overdrevent langt voice-over-gab falder i søvn og åbner for en drømmeverden af fysisk aktivitet i alle afskygninger.

Ud i det blå byder således på alt fra svajende svømmepiger, formationer af fodboldpiger og fine tennispiger, hvis slag korresponderer perfekt med de bagvedliggende beats. Bl.a. Brian Enos »Deep Blue Day« understøtter effektivt forestillingens flydende vandbevægelser og drømmende tema.

Det er en sød og poetisk lille fantasirejse væk fra bøgerne og en fin moderne stemningsvariation af et 'her-kan-alt-ske-Alice-i-Eventyrland'. Tilmed er der god komisk effekt i voice-over-stemmerne – ikke mindst mellem vores hovedperson og en brovten fodbold-dommer, der til sidst kommer så meget til kort med sin brummen, at han slet og ret tyer til sit sidste forsvar: Det røde kort.

Den rare røde ballon

Den røde ballon starter i bælgmørke. »Er der nogen hjemme?« råber en lille dreng med lommelygte (Oscar Dahl Hansen), og der svares fra de små rundt på stolerækkerne.

Ligeledes er der god respons, når den røde ballon senere følger vores hovedperson overalt. Latteren kommer helt nede fra maven, og det er svært at stå for. Tim Rushton ved om nogen, hvad der virker hos denne målgruppe.

Selv om drengen har fået en tro følgesvend i ballonen, så er den dog ikke sådan at dressere. Ligesom Piet Heins kat er den sgu sin egen, og mere end én gang laver den ulykker. Dette går især udover den vrede, voksne rundviser, der går til drastiske længder for at få orden på sagerne, men som i eventyrerne ender det hele selvfølgelig godt.

Ballonen har en sortklædt og dermed 'usynlig' fører, og den illusion godtages uden problemer. Sværere er det at forene Carlsberg-området med de sort/hvide endimensionelle papkulisser, der mest af alt ligner skitser. Men charmerende er det, og igen... musikken!

kultur@information.dk

Dansehallerne. '32 Variations og Rød' af Örjan Andersson indtil 26. oktober. Lys: Jacob Bjerregaard og Jens Sethzman. Musik: Beethovens '32 Variations' og 'Rondo G-dur opus 51, no. 2' samt Shostakovich' 8. strygekvartet

'Den røde ballon' og 'Udflugt i det blå' af Tim Rushton indtil 18. oktober. Musik: Tjajkovskij, Verdi, Moby, Leftfield m.fl. Til børn fra 4-10 år

Prøv information gratis i 4 uger - helt uforpligtende. Du får både adgang til hele information.dk, den trykte avis og e-avisen. **Bestil her**
»

Anbefalinger

Anbefal artikel

Seneste kommentarer

Der er ingen kommentarer endnu

Du skal være registreret bruger for at kommentere. [Log ind eller opret bruger](#) »

Mest læste

Klodsmajoren er tilbage i København
